

KOKOUSHUTSU

Espoon Kipparit ry:n syyskokous pidetään keskiviikkona 23.11.2016 klo 18:00 lukien seuran toimitilassa, osoitteessa Puhurinpolku 1, Espoo.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 8.§:ssä määrätyt asiat ja kunniajäsenen hyväksyminen.

Kahvitarjoilu

Tervetuloa!

johtokunta

MERIKARTTANAVIGOINTIKILPAILU 2016-2017

Miten varmistat, että navigoinnin perustaidot ovat muistissa keväällä, kun vene lasketaan veteen? Hyödynnä talven pimeät illat ja synkät aamut asioiden kertaamiseen ja osallistu jokavuotiseen merikarttanavigointikilpailuun !

Merikarttanavigoinnin Suomen mestaruudesta kilpaillaan kahdessa vaiheessa. Marraskuun alussa julkaistaan karsintakilpailun tehtävät, jotka on palautettava 25.1.2017 mennessä. Karsinnan 20 parasta kutsutaan SM-loppukilpailuun huhtikuussa. Finaalin parhaat palkitaan.

Myös seurat kilpailevat keskenään (vuodesta 2013 alkaen) 'Suomen parhaiten navigoiva seura' -tittelistä. Kilpailuun osallistuu seurat, joista karsintaa osallistuu vähintään kolme ja finaaliin vähintään yksi osanottaja. Espoon Kipparit on voittanut tämän sarjan kahdesti, vuosina 2014 ja 2015 - tule palauttamaan seuramme takaisin voittokantaan!

Karsintakilpailun tehtäväpaketti maksaa viisi euroa, jonka Espoon Kipparit maksaa kaikkien niiden jäsentensä osalta, jotka palauttavat karsintakilpailun vastaukset määräaikaan mennessä. Muilta laskutetaan osallistumismaksu mahdollisine postikuluineen jälkikäteen.

Espoon Kipparit muistaa karsintakilpailussa parhaiten sijoittuneita jäseniään jollakin sopivalla tavalla ja maksaa loppukilpailussa seuraa edustamaan kutsuttujen jäsentensä matkakulut.

Lisätietoja merikarttaryhmän sivuilta <https://merikarttanavigointi.wordpress.com/>
Ilmoittautuminen ja karsintakilpailupaketin tilaaminen Espoon Kipparien nettisivujen [lomakkeella](#).

Pidä yhteystietosi ajan tasalla! Voit päivittää itse omat tietosi jäsenrekisteriin, kirjautumalla nettisivujen www.espoonkipparit.fi käyttäjäksi tai lähettämällä sähköpostia info@espoonkipparit.fi

KIPPARIT ADRIANMERELLÄ

Matkakertomus Espoon kipparien eskaaderista 2016

Kuvat ja teksti: Harri Saarinen

Jo viidentenä peräkkäisenä syksynä järjestetty Espoon Kipparien Välimeren eskaaderi suuntautui tällä kerralla pohjoiselle Adrianmerelle. 10.9. – 17.9.2016 tapahtuneen retken lähtö- ja paluusatamana oli Kroatian Zadar. Mukana oli viisi venekuntaa ja niissä yhteensä 31 osanottajaa. Kirjoittajan veneen, SY Windy, miehistönä olivat Harri, Tuula, Lasse, Maiju, Toni, Otso.

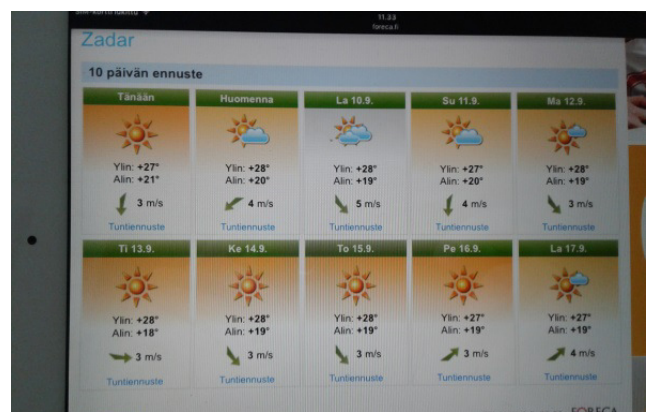
Lauantai 10.9.2016

Norwegianin lento vei kipparin ja miehistön Helsingistä (+8°C lämmöstä) Splitiin (+25°C). Lentoasemalta jatkoimme Splitin keskustaan, josta edelleen paikallisbussilla Zadariin. Bussimatka Split-Zadar kesti 2h15min, joten matkalla ehti maksaa univelkaa takaisin. Zadarin linja-autoasemalta matka satamaan jatkui taksissa. Kuski vaan ei tiennyt miten sinne satamaan ajetaan, mutta navigaattorin näpläily ja yhden u-käännöksen jälkeen päästiin sataman portille. Ojalan seurue tuli vastaan ja neuvoi tien venevuokraamon toimistolle. Saimme tiedon, että vene oli tullut satamaan vasta klo 12, joten saimme odotella sen siivousta noin klo 17 saakka. Veneen starter pack ja vakuutus piti maksaa käteisellä. Suuntasimme seuraavaksi Marinan terassille ja löysimme Teijon yksinään pöydässä. Hän ei voinut lähteä kun piikki oli vielä auki. Ostimme siihen piikkiin vielä oluet, jolloin Teijo sai laskunsa ja pääsi lähtemään. Hetken kuluttua meille tuli nälkä, mutta liian myöhään. Terassin keittiö oli mennyt jo kiinni.

Päätimme lähteä syömään läheiseen ravintolaan. Se oli sataman aidan takana. Aitaa kiertäessä vastaan tulikin pizzeria, jonne nälkäisinä suunnistimme. Terassilla tilasimme ruuat ja niitä odotellessa Esteri päätti avata silmäkulmansa. En tiedä Esterin murheen aihetta, mutta kiukkuisena alkoi vettä, salamoita ja tulikiveä taivaalta sylkeä, joten siirryimme sisälle.

Söimme tukevasti pastaa ja meren eläviä. Tai kyllähän ne kuolleita siinä lautasella jo olivat. Nälkä ja muutama kuna lähti lompakosta. Kun pääsimme vuokraamon kioskille, kuulimme, että veneemme, nimeltä Windy, on luovutuskuunnossa. Satamakapteeni itse oli pepsodent-hymy huulilla ottamassa vastaan meitä. Veneen vastaanotto sujui tuttuun tyyliin. Käytiin laitteet ja varusteet läpi. Kokeiltiin purjeiden ja moottorin toiminta. Listan mukaan kaikki oli, joo-joo kuunnossa. Viikon varrella havaittiin kuitenkin taas, että vuokraveneiden edelliset vuokralaiset olivat kovakouraisesti venettä kohdelleet. Tsekkauksen jälkeen satamakapteeni antoi miehistön nuorimmalle jäsenelle (13 v) vielä WiFin mukaan. Tiesi kyllä miksi.

Kippareilla oli kipparikokous ja muu miehistö kävi sillä aikaa läheisessä kaupassa. Kun ruokatarvikkeet oli saatu kaappeihin, lähdimme jälleen kaupungille. Vanhan kaupungin muurien sisäpuolella jatkoimme kohti saaren kärkeä, jossa itse Alfred Hitchcockin lausui ”Zadar has the most beautiful sunset in the world”. Aurinko oli jo

Sääennuste lupasi purjehtijoille huonoa keliä. Lämpötila +19-27C, tuuli 3-5 m/s.

laskenut, joten sen kauneus jäi arvailujen varaan. Saaren kärjessä oli kuitenkin valoshow-lattia jonka päällä kävely oli epileptistä. Rannassa oli kiviportaot, joiden alla on vesiurut. Urut soivat kun meren aallot työntää ilmaa portaiden alla oleviin urkupilleihin. Tänä iltana oli tyyntä, joten urkumusiikki taisi tulla nauhalta.

Sunnuntai 11.9.

SY Windy lähdössä Zadarin satamasta.
Kesäinen viikko Adrianmerellä on alkamassa.

Heräämisiä alkoi tapahtua klo 6 jälkeen. Aikaisin heränneet pääsivät jonottamatta sataman suihkuun ja vessaan. Aamupala veneen avotilassa oli runsas ja aamiaisympäristön mastomeri lumoava. Windy starttasi moottorinsa klo 9 jälkeen ja lipui hitaasti ulos ahtaasta satamasta. Avomerellä asettui vauhti moottorilla 5 solmuun ja suunta kohti Molat saarta. Kukin sai vuorollaan olla ruorissa ja kokeilla ison veneen ajamista. Yksi pariskunta valtasi keulan auringonottoapaikan. Molatin

eteläkärjessä oli lahti, jonne menimme uimatauolle. Uimavesi oli mittarin mukaan +28C. Varpaalla kokeillen totesimme mittarin olevan kutakuinkin kunnossa. Uinnin jälkeen saatiin välipalaksi uunissa lämmitettyä eilistä pizzaa. Kunhan ensin veneen kolme insinööriä oli selvittänyt miten uunin luukku aukeaa. Lopulta Lasse turvautui väkivaltaan ja fiksumpi, eli uunin luukun lukko, antoi periksi.

Jatkoimme uimatauon jälkeen Molatin länsirantaa seuraten ja pääsimme suoraan Ist saaren Ist nimiseen kylään. Satamaan saavuttiin noin klo 16 ja saatiin viimeinen paikka laiturissa. Peruutimme siihen ja miehistö hoiti rantautumisen tyylikkäästi, saaden naapuriveneestä asiantuntevia neuvoja ja kapteenilta 10 pistettä. Paikalla olivat jo Oksasen ja Ojalan venekunnat. Kippari kävi naapuriveneessä vaihtamassa kuulumisiasia. Miehistö lähti etsimään kauppaa. Ekin ja Pertin venekunnat tulivat illan aikana ja joutuivat kiinnittymään aallonmurtajaan. Otso ja Toni lähtivät katsomaan vuoren päällä olevaa kappelia. Polku kappelille oli kivikoinen ja jyrkkä. Alarinteen taulun mukaan matka (korkeusero) on 174 metriä. Polulla oli tasaisin välein ristiä kantavan hahmon kuvia. Huipulla oli kuva tästä hahmosta tuulettamassa kädet ylhäällä. Kappeli oli kiinni, sisään ei päässyt, mutta maisemat vuorelta olivat huikeat.

Näkymä läheisen vuoren laella sijaitsevaan kappeliin johtavalta pyhiinvaellusreitiltä. Istin saaren Istinlahden rannalla levittyi viihtyisä Ist niminen kylä.

kiveä, hautakivessä on vainajan kuva, nimi ja elinaika. Haudoilla on aina tuoreita muovikukkia.

Illalla veneen koko miehistö kokoontui syömään illallista paikalliselle Tonyn terassille. Ilta oli lämmin ja hiiligrilli kuuma. Tony oli paikan kokki, tarjoilija, omistaja ja ohjelmanumero. Ruuaksi saatiin tonnikalaa eri kypsyyssasteilla, kalapuikkoja ja mustekalarenkaita. Kylän kissanpennut saivat ansaitsemansa osan kala-ateriasta. Jälkiruuaksi aikuiset tilasivat Pelinkovacs (pelit kovaks) ja Viljamovka (viljamoka) paukut. Laskua pyydetessä saatiin Tonylta teatraalinen esitys ja uudet jälkiruokapaukut. Päivän matkaksi kertyi 25 mailia, koneella ja aikaa matkan tekoon kului noin 5 tuntia

Muu miehistö siirtyi läheiselle uimarannalle. Uimaan pääsi helposti rantamuurin tikkaita. Pohja oli hiekkainen ja vapaa merisiileistä. Rannassa kuulumme uimaan tulleelta naapuriveneen miehistöltä, mikä ero on Jarmolla ja Jormalla. Jorma on kuulemma se isompi... Uinnin jälkeen Lasse ja Maiju lähtivät pyhiinvaellukselle vuorelle. Harri ja Tuula tyytyivät tutustumaan paikalliseen rantatiehen, joka johti hautausmaalle. Hautakivet ja paadet ovat pääosin marmoria tai muuta kiillotettua

Maanantai 12.9.

Otok Ist (44°16,29N - 14°45,99 E) Päivän sää oli aurinkoinen, +30C, tuuli maks. 5 m/s pohjoisesta. Yöllä lämpötila pysytteli 20 asteen paikkeilla.

Aamulla kuultiin, että Pertin veneessä oli kytkinvika ja he lähtivät takaisin Zadariin korjauttamaan venettä. Windy lähti satamasta viimeisenä, noin klo 12 aikaan. Ajettiin koneella Istin länsipuolta ja Skardan itäpuolelta Premudan saaren puoliväliin, jossa päätettiin harjoituksen vuoksi kokeilla purjehtimista. Koska tuuli oli heikko ja kryssikulma tuuleen loiva, niin määränpää ei tullut yhtään lähemmäksi. Muutaman tikin jälkeen päätettiin pitää uimatauko ja suunnattiin moottorilla Premudan itärannan lahteen. Lahdessa uitiin ja melottiin kumiveneellä. Tuula loihiti välipalaksi letut ja niihin runsaan täytteen. Tauon jälkeen lähdettiin kohti Ilosaarta eli paikallista Ilovik saarta. Ilovikin kylään olisi ollut noin 2 tunnin ajomatka ja siellä tiedossa vain poijupaikkoja, joten päätettiin ajaa saaren eteläpuolen ankkurilahden vielä uimatauolle.

Uiminen ja helteinen ilma alkoi janottaa ja pian todettiin, ettei kukaan enää ole ajokunnossa. Kartan mukaan ankkurilahdesta johti polku, jota pitkin pääsi puolelta tunnin kävellen

Ilovikin kylään. Laitoimme kumiveneen perään perämoottorin ja teimme kahdessa osassa maihinnousun merilevän peittämälle rannalle. Edellisestä kerrasta (2015 eskaaderilla Paroksen Despoticon lahden maihinnoususta) viisastuneena otimme taskulampun mukaan ja jätimme veneeseen kansivalon päälle. Polku uimarannalta saaren läpi Ilovikin kylään oli kiviaitojen reunustama, joten matkalla ei voinut eksyä.

Ilovikissa oli rannassa laituri johon mahtui noin 20 venettä. Muut veneet olivat lahdella poijussa. Rannasta lähti venetakseja tiuhaan hakemaan ja viemään poijuissa oleviin veneisiin miehistöä. Rannan italialaisessa ravintolassa söimme erilaisia annoksia, mutta yhteistä kaikissa oli merivedeltä maistuvat pinaattiperunat. Muita eskaaderin venekuntia ei näkynyt tässä ravintolassa. Ruuan jälkeen kävimme pienessä kaupassa. Kaupan hyllyistä puolet oli varattu ruokatarvikkeille ja toinen puoli alkoholijuomille. Oliko tieto kippareiden eskaaderista kantautunut tänne asti? Illan hämähärryttyä kävelimme polkua takaisin uimarannalle. Kuu ja tähdet valaisivat tietä, joten taskulamppuja ei tarvittu. Ankkurilahdella oli vajaa 10 venettä, joista oma valaistu vene löytyi helposti. Yöllä ankkurissa keinuen uni maittoi. Päivän matka 18 mailia, josta koneella 13 ja purjeilla 5 ml. Aikaa matkan tekoon kului noin 3,5 tuntia.

Tiistai 13.9.

Ilovik (44°26,78N - 14°33,53 E) Päivän sää oli aurinkoinen, +30C, tuuli maks. 5 m/s N. Yöllä lämpötila oli 20 asteen paikkeilla.

Harri ja Tuula heräsivät auringon nousuun. Se olikin ainoa kerta koko reissulla herätä siihen aikaan, joten auringon noususta piti ottaa valokuva. Aamu-uinti ja aamiainen avotilassa aamuauringon lämmittäessä oli luksusta, mistä ei satamissa voi nauttia. Matkaan lähdettiin jo ajoissa, noin klo 9 aikaan. Koneella ajoimme Ilovikin pohjoispuolella olevalle Losinj niemen eteläkärjessä olevalle yhteysaluslaiturille, jossa Toni ja Otso jäivät pois kyydistä. He olivat päättäneet marssia tuon noin 6 km matkan tietä pitkin Mali Losnjiin. Muut jatkoimme koneella ajaen Losinj niemen länsipuolta. Matkalla saimme Ojalalta viestin, että olivat löytäneet hyvän uimapaikan lahdelta, jossa oli mooringköydet, joilla veneen sai tukevasti kiinni tauon ajaksi. Muutoin niemimaan länsiranta oli uimapoukamia, hotelleja ja uimarantoja täynnä. Mali Losnjiin tultiin kapeaa lahtea pohjoisesta. Kiinnityimme Australian lippua perässään pitävän venekunnan naapuriin lähes tyhjiin satamaan noin puolen päivän aikaan. Naapurimme olivat kolme pariskuntaa Australian Perthistä, jotka pitävät venettä täällä Kroatiassa ja käyvät usein purjehtimassa. Kotona Australian länsirannikolla on tylsää purjehtia, kun ei ole saaristoa ja satamiakin vain kolmen päivän matkan välein. Mali Losinj on iso kaupunki

ja kaupat olivat nykyaikaiset. Kalastusväline- ja sukelluskaupassa oli kaikkea mahdollista. Ostimme Otsolle ja Tuulalle onget ja sukellusmaskin. Rantakadun terassit olivat vieri vieressä ja sisäänheittäjillä oli kova työ saada harvat turistit keskellä päivää sisään. Kävimme eräällä terassilla syömässä salaattia. Kesken ruokailun saatiin Tonilta viesti että patikoijat olivat tulleet kaupunkiin. Opastin heidät veneelle, josta löysimme väsyneet vaeltajat voimia keräämässä. Keräsimme uimavarusteet ja lähdimme kaupungin itäpuolella olevalle kallioiselle kansan uimarannalle. Kallioon oli pultattu uimatikkaat joista pääsi maininkien keikuteltavaksi. Kalliolla oli laatoitettuja tasanteita auringon ottoa varten. Länsipuolella olisi ollut turistihotelleja ja varmaan upeita hiekkarantoja.

Illalla Tuula teki kalansyöttiä taikinasta ja Otso pääsi onkimaan. Kuulimme, että Pertin venekunta oli päässyt jo Mali Losinjiiin ja vaihteisto oli kunnossa. Mali Losinjissa oli suihkut ja vessat rantarakennuksessa. Päätettiin kuitenkin käydä oman veneen suihkussa. Todettiin, että vesipumpun painekeytkin ei toiminut kunnolla. Insinöörin matematiikalla opimme, että vettä piti juoksuttaa keittiön hanasta, jotta pumppu olisi koko ajan päällä ja veden tulo ei loppuisi suihkusta. Päivän matka 14 mailia, koneella ja aikaa matkan tekoon kului noin 3 tuntia.

Keskiviikko 14.9.

Mali Losinj (44°31,94N - 14°28,06 E) Päivän sää oli pilvinen, +27C, tyyntä, sumuista pitkälle iltapäivään saakka, illaksi selkeää. Yöllä lämpötila pysytteli 20 asteen paikkeilla.

Aamulla oli pakko herätä aikaisin, sillä kuultiin, että kanavan läppäsilta aukeaa klo 9 ja seuraavan kerran vasta klo 18. Aamiaisen jälkeen mentiin jonon jatkoksi kanavalle. Ekin vene meni kanavasta läpi ensimmäisten joukossa. Kanavamestarin mielestä jono liikkui liian hitaasti, niin hän pisti stopin ulos meneville aluksille ja meidän venekunta oli toiseksi viimeinen joka pääsi läpi. Eskaderistamme Pertin vene jäi toiselle puolelle ja joutui tekemään melkoisen lenkin etelän kautta.

Niemimaan itäpuolella kokeilimme hetken purjehtia. Tuuli tuli sopivasta suunnasta, mutta oli sen verran heikkoa, että nopeus putosi kahteen solmuun. Lilluimme jonkin aikaa 2 solmun hitaudella kohti Rabia. Pian alueelle laskeutui sankka sumu ja siirryttiin konevoimalle ja ipad suunnistukseen. Sumussa nähtiin

pääasiassa noin kaapelinmitan päähän, mutta välillä näkyvyys laski vain kahteen veneen mittaan. Silloin piti hidastaa ja kuunnella muiden veneiden ääniä tarkemmin. Veneitä tuli silloin tällöin vastaan oikealta ja vasemmalta, mutta vain yksi katamaraani tuli suoraan kohti ja näimme sen vasta 50 metrin päästä. Molempien nopealla väistöliikkeellä selvittiin kolhulta. Sumu hellitti hetkeksi ja näkyvyys oli välillä jopa mailin. Silloin näimme edessä vasemmalla kun meri kuohusi. Pieniä kaloja oli liikkeellä aivan pinnassa. Pian näkyivät ensimmäiset tonnikalojen ja delfiinien loikat. Vauhti oli kova kun saaliit ja saalistajat ohittivat veneemme noin 200 metrin päästä. Sumun taas tihentyessä päätimme pitää tauon Dolfin nimisen majakkasaaren kupeessa. Ankkuroidimme 5 metrin matalaan ja menimme sumuun uimaan. VHF-radiosta tuli vähän välillä sumuvaroituksia. Tunne oli epätodellinen, kun ei ketään muita näkynyt ja pienestä saaresta vain ranta.

Hetken kuluttua sumu alkoi väistyä ja näimme paremmin saaren jonka rannassa olimme ja pikkuhiljaa alkoi myös tavoittemme, eli Rabin saari näkyä. Uinnin ja välipalan jälkeen jatkoimme Marina Rabiin, jonne saavuimme Pertin veneen perässä. Pertin venekunta ei ollut päässyt kanavasta läpi, vaan joutui kiertämään koko Losinjnin niemen. Kiinnityimme ACI-Marinan laituriin ja satamakapteeni vei veneemme paperit. Miehistö hajaantui vanhaan kaupunkiin. Vanhan kaupungin kierroksen jälkeen Tuula ja Harri toivat venekunnalle ”heinähatut” illallista varten.

Espoon kipparit olivat sopineet yhteisen illallisen paikalliseen ravintolaan klo 18. Illallinen alkoi seuran kommodorin, Teijon, ja eskaaderin johtajan, Riston puheilla ja tervetuliaismaljoilla. Paikalla taisi olla vain

yksi henkilö, joka on ollut kaikilla viidellä eskaaderipurjehduksella. Saimme varmistuksen, että eskaaderi järjestetään taas seuraavana vuonna. Itse illallinen koostui paikallisista herkuista, oli monipuolinen ja herkullinen. Kaksi tarjoilijaa hoiti työnsä niin hyvin kuin ehtivät, palvelen eskaaderin noin 40 espoolaisen lisäksi muita terassille tulleita ruokailijoita. Päivän matka 20 mailia, josta koneella 17 ja purjeilla 3 ml. Aikaa matkan tekoon kului noin 5 tuntia.

Torstai 15.9.

Rab (44°31,94N - 14°28,06 E) Päivän sää oli +27C, selkeää. Mantereen yläpuolella oli ukkospilviä. Yöllä lämpötila pysytteli 20 asteen paikkeilla.

Aamulla Toni ja Otso vuokrasivat pyörät ja lähtivät pyöräilemään lähiseudulle. Muut kävivät kaupungilla kiertelemässä ja valokuvaamassa. Olimme edellisenä iltana löytäneet kaupasta ison pullon Pelinkovacs-

juomaa, jolla (aamulla miehistön ilmeistä päätellen) oli ollut nimensä mukainen vaikutus. Matkaan lähdettiin puolen päivän aikoihin kun pyöräilijät olivat palaneet. Pysähdyimme Pag saaren länsipuolella Potocnican lahdessa uimassa ja kalastamassa. Kesti hetken löytää vapaa poukama missä ei ole naturisteja rannalla. Tuula ja Otso onkivat kaloja. Luolamies Lasse kävi uimalla rannalla tutkimassa missä kivenkolossa ne naturistit luuraa.

Matka jatkui kohti seuraavaa satamaa ja silloin kippari, kartasta etäisyyksiä mittailen, tajusi tehneen laskuvirheen tai sitten karttaan oli tullut 5 mailia lisää mittaa. Perille olisi pitänyt ehtiä kuudeksi, mutta näytti siltä että saapuminen menee pimeälle eli klo 19 jälkeen. Kaasu täysille ja maksimi 2500 rpm koneesta irti ottaen jatkoimme matkaa tynnessä illassa auringon painuessa takanamme vääjäämättä mereen. Kipparin huuto ”delfiini edessä vasemmalla” herätti hetkeksi koko miehistön. Delfiini loikki hetken aikaa veneemme edessä kadoten sitten syvyysiin.

Vähän ennen seitsemää lähestyimme Simunia ja väistelimme kalastusaluksia, verkonmerkkejä ja kai joitain lokkeja, kun ne olivat niin samanvärisiä siinä hämärässä. Suojaisaan satamaan kiinnityimme klo 19.15. Vielä ei ollut pimeä, mutta täpärälle se meni. Luovutimme paperit satamakapteenille ja valmistauduimme

illalliselle. Toni ja Otso tiedustelivat etukäteen reitin ravintolaan. Rantaa pitkin Parkour reittiä loikkimalla laitureiden ja rantamuurien välistä pääsimme ehjänä ja kuivin jaloin ravintolalle, Simunin Grillille, jossa oli muitakin espoolaisia. Illallinen oli tuttua ja turvallista meren antimia ranskalaisilla. Päivän matka 23 mailia, koneella ja aikaa matkan tekoon kului noin 4 tuntia.

Perjantai 16.9.

Simuni (44°28,24N - 14°57,29 E) Päivän sää oli pilvinen, +27C, tuuli 5-10 m/s S. Yöllä lämpötila pysytteli 20 asteen paikkeilla.

Aamulla kiersimme Simunin kylää päivänvalossa, saimme hyviä valokuvia ja haimme jäätelöt paikallisesta kaupasta. Aamulla tuuli oli noussut ja aavistelimme hyvää purjehduspäivää. Lähdimme liikkeelle moottorilla, sillä tuuli oli taas vastaan. Kiersimme Maun saaren eteläpuolelta avoimelle selälle. Maun

saarella olisi ollut hyvä uimapaikka, nimeltä Racovica, mutta kukaan ei halunnut virtsatietulehdusta (Rakkovika), joten jatkoimme matkaa.

Virsko Moren selän reunalla aloitimme purjehtimisen, jota varten tänne oltiin tultu. Tuulen voimakkuus oli alkuun noin 5 metriä, mutta päivän mittaan se nousi jopa 10 metriin. Meitä seuraamaan lähtenyt Dufour sai meidät kiinni noin tunnin ajon jälkeen ja meni ohi. Teimme käännöksen kohti Vir saarta ja hetken kuluttua taas käännös kohti Sestrunjia. Sestrunjia lähestyessä tuuli oli noussut ja vene alkoi olla jo huomattavasti kallellaan.

Vähensimme purjeita ja saimme veneen oikaistua, menettämättä juuri vauhtia. Sestrunjien pohjoiskärjessä oli tuulensuojainen lahti jossa pidimme ruoka ja uimatauon. Sieltä jatkoimme kaakkoon kohti Sutomiscica kaupunkia, johon oli tarkoitus mennä tankkaamaan. Lähtiessä olimme saaneet vinkin, että vene kannattaa tankata Zadarin edustalla olevissa saarissa joissa ei ole jonoa. Suomalainenhan ei usko ohjeita. Koska Zadar oli salmen toisella puolella parin mailin päässä ja kello oli noin 17, arvelimme, etteihän siellä Zadarissa varmaan enää jonoa ole. Joten menimme Zadariin tankkaamaan. Vanhan kaupungin lahdella oli 7 venettä jonossa ennen meitä, joten nopealla laskutoimituksella totesimme, että tässä odottaessa mene vielä tunti. Toni ja Otso päättivät silloin karata laivasta. Reput oli pakattu jo aiemmin, joten jätimme heidät Vanhan kaupungin rantamuurille. Polttoainejonossa tuli hetkeksi vipinää kun eräs matkustaja-alus päätti tulla vauhdilla koko porukan keskeltä läpi takanamme olevaan laituriin. Tankkauksen jälkeen siirryimme jo hämärtyvään satamaan klo 19 aikaan, jossa meidät ohjattiin ahtaaseen väliin Ojalan veneen viereen köysistä vetämällä. Päivän matka 35 mailia, josta koneella 20 ja purjeilla 15 mailia. Aikaa matkan tekoon kului noin 7 tuntia. Koko viikon purjehduksen kokonaispituus oli noin 135 mailia eli noin 250 km.

Veneen luovutuksen, päivällisen ja suihkun jälkeen kävimme illalla vielä kaupungilla ihmettelemässä mistä kuului musiikkia. Parin kilometrin päässä oli Posh merkkinen ravintola, josta oli yksi seinä avattu, livebändi soitti sisällä ja musiikki kuului satamaan asti. Vietimme siellä hetken paikallisen nuorison kera. Aamulla taksi tuli 5.30 hakemaan ja vei väsyneet matkalaiset Splitin lentokentälle, josta norjalaisen siivin kotiin.

VÄLIMEREN ESKAADERI 2017

Espoon Kipparien perinteinen välimeren eskaaderi järjestetään tulevana syksynä jo kuudennen kerran. Tällä kertaa veneilykautta jatketaan tutulla porukalla Joonianmeren kirkkailla ja lämpimillä vesillä.

Lähtö- ja paluusatamana on Kreikan Lefkas. Aikaisempien vuosien tapaan venevuokraamona toimii Kiriacoulis Mediterranean ja vastuullisena matkanjärjestäjänä Baltic Cruising. Kippari venekuntineen vastaa vuokraamastaan veneestä ja jokainen osallistuja omista matkajärjestelyistään.

Lue lisää Espoon Kipparien nettisivujen tiedotteesta ja ilmoittaudu mukaan siellä olevalla lomakkeella.

Lisätietoa voit kysellä tarvittaessa osoitteesta eskaaderi@espoonkipparit.fi ja venekuntien muodostamisen jälkeen oman veneesi kipparilta. Ilmoittautujan tulee olla Espoon Kipparien jäsen, mukaan voi ilmoittaa vaikka koko veneen miehistön.

KEVÄÄN KURSSITARJONTAA

Teijo Toivonen

Laivurikurssit jatkuvat totuttuun tapaan osana Omnian Espoon työväenopiston kurssitarjontaa. Keväälle on suunniteltu koko lukukauden kestäviä saaristolaivurikursseja viisi ja rannikkolaivurikursseja kaksi. Kurssit alkavat loppiaisen jälkeisellä viikolla ja tähtäävät 21.4.2017 järjestettäviin tutkintoihin. Syksyllä alkanut tähtitieteellisen merenkulun kurssit jatkuvat huhtikuuhun asti.

Navigaatioliitto on alkanut järjestää ylimääräisiä tutkintoja helmi- ja syyskuussa. 10.2.2016 pidettävää tutkintoa ajatellen Espoon Kipparit tarjoaa kahtena peräkkäisenä viikonloppuna vedettävää intensiivikurssia niin saaristo- kuin rannikkomerenkulussakin. Viime syksynä ensimmäisen kerran järjestetyt intensiivit saivat innostuneen vastaanoton, eikä kaikkia halukkaita edes saatu mahtumaan luokkaan.

Lyhtykurseista järjestetään 11.-12.3.2017 työväenopiston kanssa CEVNI-kurssi tutkintoineen ja viime syksynä kokeiltu ja innostuneen vastaanoton saanut sekstantin käytön peruskurssi 18.3.2017.

Espoon Kipparien omina kursseina tullaan kevään kuluessa järjestämään ainakin:

- venetekniikkakurssi (ns. dieselkurssi)
- tutkan käytön peruskurssi
- avomerilaivurin radiokurssi ja LRC-tutkinto
- rannikkolaivurin radiokurssi ja SRC-tutkinto
- veneilijän ensiapukurssi

LAIVURITUTKINNOT 9.12.2016

Teijo Toivonen

Espoon Kipparit järjestää Suomen Navigaatioliiton saaristo- ja rannikkomerenkulun tutkinnot Espoossa 9.12.2016 klo 18:00. Tutkintopaikkoja on kolme:

- Omnia Espoon keskus, Lehtimäentie 1
- Omnia Leppävaara, Upseerinkatu 11
- Omnia Tapiola, Itätuulentie 1

Espoon keskuksessa ja Leppävaarassa voi suorittaa saaristo- tai/ja rannikkomerenkulun tutkinnon, Tapiolassa vain saaristotutkinnon.

Rannikkolaivurin tutkintotodistus täyttää TraFin vaatimukset teoriaosaamisesta kansainvälistä huviveneenkuljettajan pätevyyskirjaa haettaessa.

Tutkintomaksu on 30 euroa ja se maksetaan tutkintotilaisuudessa jaettavalla tilisiirtolomakkeella Espoon Kipparit ry:n tilille. Tarkemmat ohjeet maksamisesta tutkintotilaisuudessa. Ilmoittautuminen on sitova ja sen peruutuksesta on ilmoitettava viipymättä tutkinnon järjestäjälle: info@espoonkipparit.fi

Ennakoilmoittautuminen vaaditaan itseopiskelijoilta, tai muualla kuin Espoon Kipparien kursseilla tänä syksynä opiskelleilta tutkintoon tulevilta. Omnia Espoon työväenopistossa, Espoon Kipparien toimeenpanemilla laivurikursseilla parhaillaan opiskelevien ei tarvitse ilmoittautua ennalta, asian hoitaa kurssin opettaja - jolta saa tarvittaessa lisätietoa tutkinnosta.

Seuraava tutkintotilaisuus järjestetään 10.2.2016, tutkintoihin valmistavat intensiivikurssit sekä saaristo- että rannikkomerenkulussa järjestetään Tapiolassa 28.1.-5.2.2017. Ilmoittautuminen ILMONET-järjestelmän kautta.

VENEVIIRI

Espoon Kipparien veneviirejä on edelleen saatavana. Tunnusta väriä ja osta omasi Kipparien jäsensivuilla olevalla [lomakkeella](#) tai kysy viiriä jäsenilloissa.

Kaksipuolisen veneviirin hinta on 25,00 euroa postitettuna ja tapahtumista käteisellä hankittaessa 20 euroa.

- johtokunta -

Pidä yhteystietosi ajan tasalla! Voit päivittää omat tietosi kirjautumalla nettisivujen www.espoonkipparit.fi käyttäjäksi tai lähettämällä sähköpostia info@espoonkipparit.fi